

Dr Donald Fowler, Tła Starego Testamentu, Wykład 18, Powstanie Asyrii

© 2024 Don Fowler i Ted Hildebrandt

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na temat tła Starego Testamentu. To jest sesja 18, Powstanie Asyrii.

Szacuję, ponieważ uczę od 40 lat, więc nie mogę powiedzieć nic konkretnego, ale szacuję, że prowadziłem ten kurs około 75 do 100 razy.

Przez wiele lat uczyłem tego w semestrze zimowym i wiosennym. Od czasu do czasu uczyłem tego w szkole letniej. Więc dużo uczyłem na tym kursie.

Ale ilekroć tego uczę, zawsze jestem trochę trzeźwy, gdy myślę o okresie Asyrii, ponieważ był on tak okrutny, ale jednocześnie odniósł ogromny sukces. Jest to więc straszny czas dla ich sąsiadów. Byli nienawidzeni jak niewielu innych ludzi w starożytnym świecie.

Zatem przygotowanie gruntu pod pojawienie się imperialnego Izraela, Asyrii. Asyria była otoczona ze wszystkich stron przez potężnych przeciwników. Wspominaliśmy ci o tym.

Pierwotnie byli wasalami Mitanni, ale zostali uwolnieni dzięki działalności hetyckiego króla Suppiluliumasa . Tak więc Asyria została wówczas pobłogosławiona wieloma skutecznymi królami, w tym Salmanasarem I, który był największym wojownikiem tego okresu, Tukulti-Ninurta I, który, nawiasem mówiąc, jest tym, o którym ci mówiłem o napis pasterski, który brzmiał dokładnie tak, jak Psalm 23. Cóż, udało mu się najechać aż do Karkemisz na zachód i zakończyć panowanie Kasytów w Babilonie.

Był pierwszym królem asyryjskim, który przedostał się do Zatoki Perskiej. Ogólnie rzecz biorąc, w latach 13, 1200 i 1100 Asyria była tak silna, jak każde inne słabsze mocarstwo. Należy pamiętać, jak ważny był Ruch Ludu Morza dla wydarzeń, które obserwujemy.

To Ruch Ludu Morza zniszczył Hetytów, dając Asyryjczykom szansę stać się wielkimi. Asyria cesarska to okres, który nazywamy rokiem 911–612. Tiglat-Pileser I był 87. królem na liście królów asyryjskich i pierwszym, od którego mamy jakiegokolwiek inskrypcje dowolnej długości.

Jest także najwyraźniej pierwszym królem asyryjskim, który wspomniał o Aramejczykach, ale tak naprawdę nie jest królem, którego efektem było jasne, że nadeszła pewna era. Po śmierci Tiglat-Pilesera nastąpił wiek lub dwa milczenie. Ale w

911 r. tron objął Adad-Nirari i można powiedzieć, patrząc na powstanie Asyrii, że Asyria obudziła się w 911 r.

Uwolnił ją z uścisku wrogów, zwłaszcza Aramejczyków, których zepchnął z powrotem za Eufrat. Prowadził także kampanię w Kurdystanie na północy i skutecznie zaanektował od Kassytów dużą działkę na północ od rzeki Diyala. To byłoby na wschód i na południe od nich.

Minęłyby teraz 300 lat, prawie co do roku, zanim imperialna potęga Asyrii dobiegłaby końca. Dowodem na to, że Adad-Nirari budował imperium, a nie tylko królestwo, jest fakt, że na trasach swojej kampanii założył składowiska zaopatrzenia. Innymi słowy, budując składowiska zaopatrzenia, planował wracać rok po roku, co sugerowało, że ostatecznie zamierzał zbudować nie królestwo, ale imperium.

Zatem Adad-Nirari był królem, za którego panowania rozpoczęło się to imperium. Istnieją dwa główne pozabiblijne źródła danych historycznych do badania imperium asyryjskiego. Powinienem powiedzieć, prawdopodobnie powinienem być powiedzieć, że istnieją dwa przykłady literackie.

Pierwszą z nich jest lista królów asyryjskich, składająca się z trzech głównych kopii. Zaczęło się od niejakiego Tudiya i trwało przez 109 królów, w tym łącznie 117 przez cały okres historii Asyrii. Pamiętasz, jak rozmawialiśmy z tobą kilka taśm temu o znaczeniu genealogii? Nie lubimy genealogii, ale w starożytnym świecie były one ważne.

Jest to więc dla nas główne źródło informacji przy odtwarzaniu historii Asyrii. Drugim źródłem informacji jest lista limmusów lub eponimów króla lub wysokich urzędników. Zwykle w pierwszym lub drugim roku jego panowania rokowi przypisywano nazwę, a ponieważ mamy zaćmienie, które możemy wskazać dokładnie w kalendarzu wspomnianym za panowania Ashurdana, jesteśmy w stanie wskazać 15 czerwca, 763 jako stały punkt chronologiczny.

Zatem prosta staje się kwestia dodania limmu. No cóż, może nie jest to proste, szczególnie gdybym musiał to zrobić, ale wystarczy dodać listę limmu po kolei i mamy chronologię dla okresu starożytnego. Zatem te dwa źródła literackie odegrały kluczową rolę w kontrolowaniu chronologii i personelu okresu asyryjskiego. Poniższy wykres przedstawia królów, z którymi będziemy mieli do czynienia.

Asurnasirpal podążył za Adnan-Nirarim, a następnie kolejni królowie, którzy po nim podążyli, Salmanasar, Szamsziadad, Adnan-Nirari III i tak dalej, aż do Asurbanipala. Asurbanipal był ostatnim królem, o którym można powiedzieć, że rządził zjednoczoną Asyrią. Zatem, jak widać, Asyria ma wielki okres władzy obejmujący trzy stulecia.

Ostatnich czterech królów po Asurbanipalu jest dość nieistotnych i nie rządziło zjednoczoną Asyrią. Powiedziawszy to wszystko, jesteśmy gotowi rozpocząć okres historii Asyrii. Ashurnasirpal zapewnia prawdziwy impuls imperium, rozpoczynając agresywne kampanie wojskowe w całej północnej Mezopotamii.

Pomaszerował aż do Morza Śródziemnego i ogłosił podbój całego regionu od Tygrysu po Górę Libanu i Wielkiego Morza aż do królestwa Urartu na północy. Zobaczmy więc, czy możemy to wyciągnąć i zobaczyć, czy mamy... Zatem ten kolor, chciałbym nazwać tego łososiem, reprezentuje ekspansję Aszurnasirpala w tym łososiowym kolorze. Jeśli więc podążacie za moim piórem, to kolor, na który patrzymy, a który dodał Ashurnasirpal, to ten region tutaj.

Region ten był ważnym dodatkiem, dlatego Ashurnasirpal zapewnił nam niemal nieskończoną serię kolejnych królów, z których wszyscy po prostu rozszerzali imperium. Zbudował nową stolicę w Kalak, współczesnym Nimrudzie, po wschodniej stronie Tygrysu, którego opiekuńczym bogiem był Ninurta. Pałac zajmował powierzchnię ponad sześciu akrów.

A jeśli pamiętacie, rozmawialiśmy wcześniej o pałacu w Mari, który jest prawie trzykrotnie większy. Tak więc pałac o powierzchni sześciu akrów mówi, że rzeczy są większe niż dawniej. Jest to najlepiej zachowany z asyryjskich siedzib królewskich.

Wydał bankiet trwający 10 dni, na którym bawiło się 70 000 osób. Zatem wszystkie te drobne ciekawostki biograficzne mają nam przypominać, że teraz wszystko wygląda inaczej niż kiedykolwiek. To jest monarchia na największą skalę.

Pałac jest tak duży, że zajmuje powierzchnię sześciu akrów. Bankiet tak duży, że może pomieścić 70 000 gości. To nam mówi, że Asyria nabrała cech królewskich i imperialnych, które będą unikalne na skalę światową, i to nie wszystko, co jest wyjątkowe.

Bardziej niż jakikolwiek inny król asyryjski Aszurnasirpal przechwala się swoim niezwykłym, nawet jak na standardy asyryjskie, okrucieństwem. Wygląda na to, że zainaugurował nową politykę rządzenia imperium poprzez terror. Mogę pokazać wam kilka zdjęć tego rodzaju, które ilustrują tego rodzaju formy sztuki, które przybyły do nas z okresu Ashurnasirpala.

Jeśli spojrzysz na ten rejestr po prawej stronie, chwycę swój laser; dopuszczali się aktów terroru, próbując zastraszyć swoich wrogów, aby się poddali lub, jeśli się poddali, zastraszyć ich, aby nigdy nie zbuntowali się. Zatem ci ludzie to ludzie, którzy zostali podbici lub którzy biorą udział w buncie przeciwko Asyryjczykom. Zatem widzicie, że ten osobnik jest rozstawiony na ziemi i dosłownie, no wiecie, mamy w języku angielskim idiom mówiący o obdzieraniu go żywcem ze skóry.

Cóż, to właśnie się z nim dzieje. Obdzierano go żywcem ze skóry, podobnie jak tę osobę tutaj. W rzeczywistości, jak widać, tej osobie ścięto głowę i zabiera ją w celu wykorzystania w innych miejscach w mieście w ramach wysiłków na rzecz rządzenia terrorem.

Asyryjczycy byli w stanie prowadzić wojnę na profesjonalnym poziomie, jakiego nie widział żaden inny świat starożytny. I tak na tym konkretnym wykresie mamy po prostu zdjęcie asyryjskich żołnierzy i jak widać, jedną z rzeczy tak charakterystycznych dla sztuki asyryjskiej jest to, że jest ona niemal pornograficzna w swoim kulcie władzy. Mówi się nam, że w pornografii tak naprawdę nie chodzi przede wszystkim o seks, ale o władzę.

Cóż, to właśnie można zobaczyć w Asyrii i dlatego ludzie czasami nazywają to pornografią. Jeśli spojrzysz na żołnierzy i zobaczysz ich nogi, dbałość o szczegóły ukazujące muskularne cechy asyryjskich mężczyzn, spojrzysz na ich ramiona i zobaczysz je, podkreślenie i oczywiście męskie brody. To był kult władzy.

Nawet konie są przedstawione z dbałością o szczegóły mięśni. Porozmawiamy o tym więcej. Chciałem pokazać Wam jeszcze jeden z nich.

Jak widać, jest tu rejestr dolny, a tutaj rejestr górny. Oto dolny rejestr i tym osobom robią tutaj to, że odcinają im język i oczywiście zostaną też żywcem obdarci ze skóry. Zatem w obu przypadkach dzieje się tak, że obcinają sobie język.

Osoba ta trzyma go za uszy, aby nie mógł się oprzeć. Ta osoba jest przytrzymywana przez tego pomocnego sługę. Zatem w ich twórczości trwało to niemal w nieskończoność.

Te okrucieństwa nie przypominały niczego, o czym wiemy, czego dopuściła się kiedykolwiek jakakolwiek inna siła, i były to okrucieństwa o charakterze normatywnym. Asyryjczycy przechwalaliby się tego rodzaju zachowaniem przez całą swoją historię, a zatem podkreślalibyśmy wtedy, że najwyraźniej nie jest to okrucieństwo ze względu na sadyzm. To nowa broń polityczna.

To okrucieństwo jako sposób sprawowania władzy. Jeśli się nie poddasz, to właśnie się z tobą stanie. Jeśli zbuntujecie się przeciwko nam, to właśnie się z wami stanie.

więc niczego, co stworzył świat. Oto inskrypcja Adada-Nirariego mówiąca o mieście, które podbił. Zbudowałem słup przeciw bramie miejskiej.

Teraz mówi o czymś takim. Jeśli więc masz takie miasto, miasta, które były dużymi miastami, miałyby wiele bram. Może mieć bramę tutaj, bramę tutaj, bramę tutaj.

I tak, jak mówi, za główną bramą do miasta, zbudowałem filar. To nie jest komin. To jest filar, który będzie zbudowany w ten sposób.

A to byłoby zlokalizowane tutaj, przy głównej bramie miasta. Zbudował więc ten słup z cegieł i być może także z wapienia, coś w rodzaju tynku. A więc zrobił to, co widzieliśmy na tamtejszej grafice: obdarłem ze skóry wszystkich wodzów, którzy zbuntowali się.

Obdarty to słowo, którego nie używamy często, ale oznacza, że oskórowałem. Zatem oskórowałem żywcem wszystkich wodzów, którzy zbuntowali się, a następnie pokryłem ich skórą filar. Przypomina to trochę coś, co zrobili naziści.

Jeśli pamiętasz, niektórzy sadystyczni dowódcy obozów koncentracyjnych tworzyli abażury ze skór zamordowanych Żydów. Ta przemoc jest zbyt szokująca, żeby ją zrozumieć. Pokryłem więc filar ich skórą.

Niektóre zamurowałem w filarze. Tak więc w trakcie budowy filaru część schwytanych żołnierzy miała zostać umieszczona wewnątrz filaru żywa, podczas gdy wokół nich budowano filar. I, oczywiście, wtedy umarliby powolną śmiercią wewnątrz filaru.

Niektórych wbiłem w słup na palach. Zatem w celu radykalizacji terroru mogliby zbudować takie paliki, a następnie wbijać na nie pojedyncze osoby. Czasami wbijano ich w klatkę piersiową, ponieważ dawało im to fizyczną właściwość polegającą na tym, że jama ciała mocowała ciało na filarze.

Czasami jednak przebijali daną osobę przez odbyt, a następnie przebijali ją przez całe ciało. I tak te filary zostaną zbudowane, albo te filary, te słupy zostaną wbudowane w filar, a następnie zostaną na nich przytwierdzeni ludzie, czasami żywi. W innych przywiązałem kołki do filaru.

Mówi, że odciąłem kończyny oficerom, oficerom królewskim, którzy się zbuntowali. Więc to, co zrobiłby, aby ich ukarać, to czasami odcięcie im, może tylko prawej ręki, aby nie mogli już nigdy zostać żołnierzem. Czasami być może odcinali im wszystkie kończyny.

Wielu jeńców spośród nich spaliłem ogniem. Tak więc, aby wzmocnić doświadczenie terroru, pamiętam, jak ISIS zrobiło to jordańskiemu pilotowi, którego pojmano; jego samolot się rozbił i zrobili z niego widowisko. Niektórzy uczeni twierdzą, że ISIS w rzeczywistości kopiuje okrucieństwa Asyryjczyków, ponieważ rozumieją, że zostało to zaprojektowane celowo w celu terroru.

Zatem niektórzy z ich żołnierzy zostaliby po prostu wrzuceni żywcem w ogień. Niektórym odciąłem nosy, innym uszy, innym palce. Z wielu wytupiłem oczy.

Uczyniłem jeden filar z żywych, a drugi z głów. Życie nie jest życiem, ale to jest starsze tłumaczenie i powinienem dać ci bardziej aktualne. Mówi nam, że czasami za bramami miasta tworzyli dwa kopce.

Jeden kopiec składałby się ze pozbawionych głów ciał, które następnie układano jeden na drugim, tworząc przerażający kopiec zmarłych ciał. A obok niego mógł znajdować się kolejny kopiec złożony z głów ludzi, którym odcięto głowy. To właśnie ma na myśli, gdy mówi, że budując filar żywych i drugi filar ich głów.

Mówi, że przywiązałem ich głowy do pni drzew w całym mieście. Więc kiedy widziałeś na tym pierwszym, pokazałem ci, gdzie żołnierz niósł odciętą głowę. Mogło to mieć miejsce w przypadku, gdy zabierał głowę, aby używać jej jako girlandy wokół miasta. Zatem zaprojektowano to tak, aby nie można było wejść do miasta ani z niego wyjechać bez zobaczenia szczątków żołnierzy, którzy zostali zabici, pozbawiono głów, w wyniku strasznych okrucieństw.

Dlatego też zaprojektowano go tak, aby zapewnić mieszkańcom wieczny obraz tego, co się dzieje, gdy zbuntujecie się przeciwko Asyryjczykom. Powiedział, że ich młodzieńców i dziewczęta spaliłem w ogniu, więc jeśli się zbuntujecie, oznacza to prawdopodobnie, że wasza szlachta, a zwłaszcza wasi szlachetni młodzi mężczyźni wraz z młodymi dziewczętami, spłoną żywcem w ogniu. Opowiada nam, że 20 ludzi schwytał żywcem i zamurował ich w ścianie swego pałacu.

Tak więc w mieście znajdowałby się pałac królewski i według niego wzniesiono wtedy w mieście mur, w który wmurowano żywcem tych 20 osób, i tam umrzeli z powodu odwodnienia. Po trzech dniach prawdopodobnie umrą. I na koniec, reszta ich wojowników, jeśli ktokolwiek przeżył bitwę, a ja nie popełniłem tych innych okrucieństw, powiedział, reszta ich wojowników, po prostu maszerowałem na pustynię Eufratu, aż zginęli.

To jest tak straszne, że zawsze smutno jest o tym myśleć. Zdarzyło się to nie tylko raz, ale powtórzyło się to wielokrotnie. Innymi słowy, choć czytanie o tym jest przerażające, w rzeczywistości było to standardem.

Jeśli cię podbili, a ty się nie poddasz, to właśnie się stanie. Jeśli zostałeś pokonany i zbuntowałeś się, to właśnie się stanie. W starożytności nie było czegoś takiego.

Kiedy czytasz Kodeks Hammurabiego, który być może pamiętasz z około 1700 roku p.n.e., mamy taki obraz pełnego przemocy świata. Jeśli ukradłeś butelkę wina, zostałeś zabity i stracony. Był to więc świat niezrozumiałej przemocy, ale istnieje duża różnica pomiędzy egzekucją a torturami.

Dla Asyryjczyków tortury były standardową częścią ich imperium. Tak rządili. Sądząc po tym, że imperium to przetrwało trzy stulecia, musielibyśmy argumentować, że działało.

Zanim zatem to opuszczę, chciałbym powiedzieć wszystkim naszym widzom, że macie teraz ważną historyczną przewagę, ponieważ czytacie Jonasza i jego historię ze współczuciem. Gdybyś znajdował się w świecie, w którym twój wróg wokół ciebie robił coś takiego, a potem Bóg powiedział: idź do nich i głoś, mógłbyś, podobnie jak Jonasz, raczej powiedzieć, jak Jonasz powiedział: „Wolałbym umrzeć, niż oglądać tych ludzi oszczędzeni. Nie przejmuję się głosem, które wskazuje na nieposłuszeństwo Jonasza, nienawiść Jonasza i duchową słabość Jonasza, ale niepokoi mnie to, że głosimy księgę bez niej lub czytamy księgę, nie starając się zrozumieć, dlaczego Jonasz czuł się tak, jak on filc.

Jonasz byłby mężczyzną mniej więcej półtora wieku po wydarzeniach, które wam tutaj wyobrażam. Zatem to, co wydarzyło się za czasów Jonasza, to stulecia tego rodzaju okropnych zachowań i nadużyć. Stulecia terroru i tortur.

Czy to usprawiedliwienie dla Jonasza? Nie. Ale pamiętajmy, że nienawidzimy. Nienawidzimy w naszym świecie z dużo mniejszym uzasadnieniem niż to, które miał Jonasz. Jeśli więc nie potrafimy zachować tego rozróżnienia, tak naprawdę nie oddamy sprawiedliwości Jonaszowi.

myśl, zasugeruję wam, że nie oddajemy sprawiedliwości wielkości Bożej łaski, ponieważ to łaska Boża powiedziała przez Jonasza: Przebaczę każdemu, kto zechce pokutować. Przesłanie chrześcijańskie jest o wiele bardziej radykalne, niż nam się wydaje. Łaska Boża jest udzielana nie tylko terrorystom w skrajnych przypadkach; łaska Boża jest dana każdemu grzesznikowi, grzesznikom jak my wszyscy.

Wszyscy zostaliśmy odbiorcami niesamowitej łaski Bożej i nie mamy prawa mówić Bogu, jak ma rozdawać swoją łaskę w historycznym świecie. Asyryjczycy byli więc narodem, którego przemoc zapewniła im wyjątkowe sukcesy i wyjątkową nienawiść. Faktem jest, że kiedy Assyria upadła w latach 612-605, kiedy Assyria upadła, nigdy nie zmartwychwstała.

Zniknęło. Zniknęło natychmiast i zniknęło na zawsze. Taką nienawiść wzbudzili Asyryjczycy wśród świata, który musiał doświadczyć ich całkowitej brutalności.

Możesz zobaczyć, co mam na myśli, mówiąc o czynnikach, które przyczyniły się do powstania Assyrii. Najwyraźniej Asyryjczycy myśleli, że to okrucieństwo podoba się ich bogom. Dzięki temu możemy posunąć się dalej w naszej dyskusji.

Kolejnym ważnym krokiem w kierunku imperium, a przez imperium mam na myśli rządzenie poza Assyrią, jest to, że tak jak Adad-Nirari stworzył składowiska

zaopatrzenia, wzmocnił pierwotne składowiska zaopatrzenia, a następnie obsadził je gubernatorami, aby zbierali coroczną daninę. To znowu kwestia trywialna, ale pokazuje, że imperium asyryjskie ewoluowało. Najpierw były wysypiska zaopatrzenia.

Następnie wewnątrz murów umieszczono składowiska zaopatrzenia. Potem gubernatorzy zarządzili wysypiskami zaopatrzenia, a potem ci gubernatorzy zostali agentami podatkowymi i w ten sposób mamy imperium, które dzieje się na naszych oczach. Mamy tu przykład asyryjskiego rydwanu bojowego i towarzyszących mu łuczników.

To jest w pewnym sensie pomocny obrazek, ponieważ możecie zobaczyć, przede wszystkim, co mogę wam wskazać, spójrzcie na prawie – to prawie dominujące. Widzisz tutaj potężne mięśnie nóg. Gdybyśmy to powiększyli, można by zobaczyć taki sam nacisk na siłę mięśni, jak u koni.

Ale można też zobaczyć, jak wyglądał hełm asyryjski. Widać, że wojownicy asyryjscy mogli być ubrani w przedmioty przypominające suknie sięgające do podłogi. Widać, że niektórzy żołnierze nosili krótsze ubrania tylko dlatego, że potrzebowali większej mobilności.

Można także zobaczyć zdjęcie asyryjskich żołnierzy strzelających ze strzał. Mamy więc bardzo ciekawy obraz przedstawiający asyryjską maszynę wojenną. W poniższym rejestrze mamy kilka ciekawych liczb.

Są cenne, ponieważ ich obraz jest wyraźniejszy niż ten powyżej. Ale jak widać, te osoby są dla nas interesujące, ponieważ nie mają brody. Jak widać, są one oczywiście dobrze sytuowane.

Mają długie kolczyki ukazujące ich bogactwo. Są zamożni. Są dobrze ubrani.

Ich szaty są haftowane, co jest oznaką pieniędzy. Mają haftowane ubrania, więc są oczywiście bogaci.

Są eunuchami. To jest zdjęcie asyryjskich urzędników dworskich i możemy stwierdzić, że są to wykastrowani mężczyźni. Wiem, że mają długie włosy, ale to mężczyźni.

Widać, że są eunuchami, bo nie mają brody. Zostały wykastrowane, więc nie mogą zapuścić brody.

Są to więc urzędnicy dworscy eunuchów. Zjawisko rządzenia poprzez eunuchów było zjawiskiem powszechnym w starożytności. Zanim to opuszczę, chciałbym poczynić mały komentarz, ponieważ moja żona i ja uczęszczaliśmy do bardzo konserwatywnej szkoły biblijnej i zawsze uczono nas, że mężczyźni nigdy nie powinni ubierać się jak kobiety, a kobiety nigdy nie powinny ubierać się jak mężczyźni.

A mówiąc o czasach biblijnych, jak widać wyraźnie, mężczyźni mieli długie włosy. Nosili biżuterię. Nosili sukienki.

Zatem koncepcja, że mężczyźni powinni nosić spodnie, a kobiety sukienki, ponieważ jest to właściwy strój damsko-męski, jest nowoczesnym wynalazkiem. To coś nowoczesnego. W starożytnym świecie mężczyźni i kobiety nie nosili spodni.

Nosili sukienki. Oczywiście, byłyby haftowane na różne sposoby, ale to wspaniałe zdjęcie, które pomaga nam zobaczyć, jak wyglądali mężczyźni i jak wyglądały kobiety. Nosili więc podobne stroje.

Opuszczamy panowanie Adad-Nirari lub przepraszam, Aszurnasirpal, i idziemy do Salmanasara. Salmanasar, który rządził od 858 do 824, był także niezwykle militarystyczny. Zobaczmy, czy nasz wykres ma jakieś rozwinięcie.

Oto więc ekspansja Salmanasara. Jak widać, ekspansja Salmanasara przebiegała na zachód i jest zaznaczona na żółto. I jak widać, jest to ważna informacja, bo za krótki czas połączy to wszystko z królem Ahabem.

Jak widać, jeśli jest to Tyr, militarne wyczyny Salmanasara doprowadziły go aż na skraj północnego królestwa. Tak więc w bardzo krótkim czasie Asyryjczycy przeniknęli aż do samego dołu i zajęli w całości Żyzny Półksiężyc. Tak więc, jeśli jesteś królem Izraela i Judy, patrzysz na to i mówisz sobie, że jeśli ich nie powstrzymamy, będą rządzić aż tutaj, a my będziemy kontrolowani przez Asyrię.

Dosłownie los, który może być gorszy niż śmierć. Zatem Salmanasar przesuwając władzę asyryjską na zachód i południe. Ciągłe próbował naciskać na zachód.

W 858 roku w bitwie pod Til-tuba spotkał się i został pokonany przez północno-syryjską konfederację Samal, Hattina, Karkemisz i Bit Adini. Z charakterystyczną dla siebie wytrwałością kontynuował atak i ostatecznie podbił wielkie miasto-państwo Aramejczyków, Bit Adini. Upadek Bit Adini był tak imponujący, że wspomniano o nim w trzech różnych miejscach tekstu biblijnego.

Oznacza to, że muszę ci pokazać region, który podbijał. Więc widać tutaj terytorium. Tutaj jest napisane Beth Eden.

Jednym z problemów związanych z Edenem jest to, że kojarzy nam się z ogrodem Eden. Dom Bit Adiniego, dom Edenu, jest tym ważnym terytorium. Więc, chłopaki, tutaj jest Asyria.

Tutaj jest Bit Adini. A ze wszystkich tych królestw Aramejczyków, Yaidi, Yachan, Hattinah, Hamat, Karkemisz, Soba, Damaszek, ze wszystkich tych aramejskich bytów

politycznych, Bit Adini był największy. Tak więc, kiedy Bit Adini upadł, nie mogę przesadzić, jak bardzo musimy porzucić pogląd, że starożytni byli prymitywni.

Nie byli prymitywni. To, że nie mieli telefonów komórkowych, nie czyni ich prymitywnymi. Faktem jest, że byli bardzo wyrafinowani.

Wiedzieli, jak przetrwać w świecie pozbawionym wszystkich naszych luksusów. I oto co się stało. Kiedy upadł Bit Adini, kiedy upadł ten, cały starożytny świat tutaj na dole wiedział, że świat ma kłopoty.

Kiedy upadł Bit Adini, było to epokowe wydarzenie, które pobudziło do działania. Czy jesteście na to gotowi? To zelektryzowało cały Zachód. Cały Zachód spojrział na mapę i powiedział: ci ludzie są tak potężni, że jedyną szansą jest utworzenie gigantycznej koalicji, która spróbuje ich powstrzymać, zanim przedostaną się na południe. To najgorszy koszmar świata.

Kontynuował więc marsz na zachód. Ugryzł Adini. Zdobył stolicę Til Barsip i przemianował ją na Kar- Shalmanu - Ashardo .

Zatem teraz mamy bitwę, która się wyłoni, jedną z najważniejszych bitew starożytności. A ta bitwa to bitwa pod Qarqar . W porządku, więc do następnej przerwy nie jesteśmy zbyt daleko, proszę o wyrozumiałość.

Oto mapa. Oto Asyria. Tutaj jest Bit Adini.

Wszyscy tutaj wiedzą, kiedy upadł Bit Adini, wszyscy wiedzieli, że trzeba coś zrobić, inaczej wszyscy zniszczą. Utworzyli więc koalicję. Koalicja składała się z ważnych i potężnych jednostek aramejskich, Damaszku, Hamat, mniejszych królestw, takich jak Aram, oraz Izraela, Achaba, Izraelity.

Mamy więc mniejsze potęgi, takie jak Amman, Arabia, Sianu , Arvad. Oto Arvad. Ale głównymi potęgami, jak widać, są Damaszek, Hamat, Izrael i Irkinada .

W porządku, więc powstała wspólna koalicja. I powód, dla którego powstał, ponieważ teraz wiedzą, że nie są potężni, aby indywidualnie skutecznie przeciwstawić się Asyrii. Zapraszam Cię do wspólnego obserwowania liczb.

Damaszek dostarczył 1200 rydwanów i 20 000 piechoty . Hamat jest tutaj. Hamat wysłał 700 rydwanów i 10 000 piechoty .

Zwróć uwagę, kto przekazał najwięcej rydwanów. Izraelici Achab wysłali 2000 rydwanów i 10 000 piechoty . To nam mówi, że ze wszystkich obecnych tutaj królów Achab był najpotężniejszy i wniósł największy wkład w tę bitwę, więc jeśli zsumujemy liczby, jest nas nieco ponad 50 000 piechoty i 4000 rydwanów.

To znaczna siła militarna. Jeśli siła, która spotkała Salmanasara, liczyła od 50 000 do 60 000 piechoty i jeśli jest to dosłownie 4000 rydwanów, jest to największa bitwa w historii świata. A na jej czele stał izraelski król Achab.

Zauważcie, że w tej bitwie nie ma żadnej wzmianki o Judzie. Nie ma wzmianki o południowym królestwie. Być może dlatego, że Achab przekazał 4000 rydwanów, być może niektóre z tych rydwanów są darem Judejczyków, ale to nie mówi tego.

Więc oto jesteśmy w wielkiej bitwie pod Qarqar , a oto Qarqar . Więc jeszcze raz, pozwólcie mi zauważyć, Bit Adini upadł. W 853 roku Salmanasar robi to, co robią królowie asyryjscy, po prostu wraca, by walczyć w następnym roku, i następnym, i następnym.

Kolejno, a więc po roku 854, w roku 853, Salmanasar spotkał się z tą koalicją w wielkiej bitwie pod Karkarem i wydaje się prawdopodobne, że Salmanasar miał przewagę liczebną zarówno pod względem piechoty, jak i rydwanów. To go zaskoczyło, ponieważ jest to wyrafinowane rozwiązanie. Takiej koalicji nie da się zbudować w rok.

Bez wątpienia ta koalicja, Achab, który był jej przywódcą, Achab tutaj, w Samarii, Achab bez wątpienia budował tę koalicję przez wiele lat. Myślę, że w latach, kiedy Asyryjczycy rozpoczęli ataki na Bit Adini, Achab mógł na to spojrzeć i powiedzieć: „Och, jeśli czegoś nie zrobimy, będziemy następnymi”. Zatem utworzona koalicja potrzebowała kilku lat, aby pomyślnie pozyskać tego rodzaju siłę militarną.

Mamy więc do tej pory największą bitwę w starożytności. Siła militarna składająca się z prawie 4000 rydwanów, 60 000 piechoty i prawie 2000 kawalerii. Jestem całkowicie pewien, że Salmanasar nie miał pojęcia, że taka koalicja może zostać utworzona tak szybko.

I tak doprowadziło to do największej bitwy na świecie dotychczas, bitwy prowadzonej przez Salmanasara w imieniu Asyryjczyków i Achaba, prawdopodobnie dominującego przywódcy koalicji. Cóż, doszło do bitwy, a jeśli znacie raporty z bitew, lubię w tej sekcji naśmiewać się ze starożytnych, bo przecież królowie kontrolowali, to królowie kontrolowali publikację. Zatem z tego, co widzimy w starożytności, niezależnie od tego, czy byli to Egipcjanie, czy Hetyci, czy byli to Babilończycy, czy Sumerowie, żaden król nigdy nie przegrał bitwy.

Każda bitwa była zwycięstwem. I tak mamy tu gigantyczną bitwę. Skąd wiemy, kto naprawdę wygrał bitwę? Ponieważ nie można wierzyć królom, oni będą kłamać.

zatem trzy argumenty sugerujące, że Asyryjczycy wygrali bitwę. A pierwszą z nich jest seria dat, które mam przed wami, seria dat w kolejności następującej po sobie, seria dat, które opisują kolejne lata, w których Asyryjczycy pojawili się ponownie.

Zauważcie więc, że Asyryjczycy wrócili, aby walczyć z koalicją w latach 849, 848, 845, 841.

Zatem mówi nam to, że w roku 853 miała miejsce wielka bitwa pod Karkarem, podczas której Salmanasar na zachodzie przeprowadził w sumie pięć kolejnych wypraw. W porządku? Sugeruje to nam, że Asyryjczycy przegrali bitwę, ponieważ od 853 do 849 minęło od czterech do pięciu lat, co jest bardzo prawdopodobną wskazówką, że Asyryjczycy potrzebowali tych lat na odbudowę swoich sił zbrojnych. Trzeba pamiętać, że w latach 1938, 1939, 1940 postawiliśmy siebie, cały świat w straszliwej skrajności, bo po prostu nie chciałem uwierzyć, że będzie druga wielka wojna.

Gdyby nie wyjątkowa amerykańska produkcja wojskowa i gotowość Rosjan do poniesienia strat militarnych w wysokości 10–20 milionów ludzi, II wojna światowa zostałaaby przegrana z powodu braku przygotowania. Nie da się zebrać sił zbrojnych w ciągu roku. I tutaj Asyryjczykom zajęło cztery lata odbudowanie armii, ponieważ przede wszystkim trzeba zabezpieczyć konie, aby zastąpić utracone konie.

Zatem wy też musicie sprowadzić do waszego kraju żelazo, brąz i drewno, żeby odbudować rydwany. Nie można tak po prostu odbudować rydwanu w ciągu kilku miesięcy. Przede wszystkim trzeba było wydobyć żelazo, potem trzeba było dostarczyć żelazo, potem trzeba było stopić żelazo, a na koniec trzeba było zbudować rydwan.

Robienie tego wszystkiego zajęło lata. A zatem, zauważcie, najprawdopodobniej Asyryjczycy ponieśli prawdopodobnie najgorszą porażkę w ich historii, tę porażkę, która miała miejsce pod Qarqar w 853 roku. W porządku? Fakt, że powrót zajęł im kolejne cztery lata, moim zdaniem wskazuje, że była to poważna strata militarna.

Po drugie, zauważcie, że po Qarqarze macie cztery kolejne bitwy z tą samą koalicją. To również sugeruje, że Syryjczycy stracili Qarqar. Koalicje w historii to krucha rzecz i jeśli nie zadziałają, stosunkowo szybko się rozpadają.

Jeśli czytasz dużo na temat koalicji, która rozpoczęła II wojnę światową pomiędzy Brytyjczykami, Francuzami i Rosjanami itd., to dowiesz się, że jeśli to przeczytasz, pomiędzy partnerami koalicji istniało ciągłe napięcie przez całą wojnę. Koalicje są kruche, dlatego fakt, że ta koalicja utrzymuje się razem przez 12 lat i stoczy pięć głównych bitew, jest dla nas sugestią, że koalicja musiała działać i że bez wątpienia zadała Asyryjczykom dość poważny cios pod Qarqar. Cóż, w moich notatkach mam trzecią sugestię, i ta jest trochę bardziej kontrowersyjna, chociaż naprawdę nie sądzę, że jest kontrowersyjna.

Trzecia kwestia, o której zachęcam was, abyście pamiętali, jest taka, że jest to największa bitwa w dotychczasowej historii świata. Kiedy Totmes III zabrał swoje siły zbrojne z Egiptu aż do rzeki Eufkrat, a następnie ją przekroczył, armia była niewielka,

liczyła może sześć do ośmiu tysięcy ludzi. Zaledwie pół tysiąclecia później mamy armię składającą się z 60 000 ludzi i 4000 rydwanów.

To jak dotąd największa bitwa w historii i oto, o co mi chodzi. Co ciekawe, Biblia nie wspomina o tej bitwie. Być może nie ma o tym wzmianki w Biblii, ponieważ Achab wygrał bitwę.

Widzicie, Achab promował militarystykę i, jak wyraźnie widać, promował internacjonalizm. Dlatego też, ze względu na to podkreślenie, zwracamy uwagę, że prawdopodobnie powodem pominięcia bitwy w tekście biblijnym jest to, że Achab wygrał bitwę, ponieważ Biblia chce, abyście wiedzieli, że polityka Achaba nie zadziałała. W rzeczywistości Biblia opisuje trzy różne bitwy, które stoczył Achab, więc nie jest tak, że Stary Testament nie chce nam powiedzieć o Achabie, wojowniku, ale nie mówi nam o Qarqarze .

Zamiast tego opowiada nam o bitwach, jakie Achab stoczył z Asyryjczykami. Oto, co nam mówi. Przepraszam, tu na chwilę.

No cóż, może nie warto wam tego przypominać, ale chciałem wam pokazać wykres przedstawiający walkę Achaba z Aramejczykami z Damaszku. No cóż, zostawmy to i przejdźmy do innej mapy, na której będziemy mogli pokazać, co się stało. Oto obraz tego, co zrobił Achab.

Miał wroga, a wrogiem był Damaszek. I tak tutaj byłoby północne królestwo, tutaj na dole, a tutaj jest Damaszek. I tak Achab zawarł niełatwy sojusz z Aramejczykami z Damaszku, ale istotnie walczyli między sobą.

Zatem Achab toczy bitwę z Aramejczykami, ponieważ najeżdżają Izrael, a Bóg rozmawia z Achabem i mówi mu, że wygra tę bitwę, i tak się dzieje. Ale kiedy wygrywa bitwę, Aramejczycy dochodzą do wniosku, że coś, popełniliśmy błąd teologiczny. Najechaliśmy na wzgórze i z ich punktu widzenia Jaffa jest bogiem wzgórz.

Doszli więc do wniosku, że przegrali bitwę, ponieważ Bóg jest bogiem wzgórz. Zatem atakują po raz drugi i za drugim razem przegrywają bitwę. Tym razem wymyślają kolejne wyjaśnienie teologiczne i Achab wygrywa tę bitwę.

A kiedy czytasz relację biblijną, Achab zwycięża, ponieważ Bóg umożliwia mu zwycięstwo. Jest jeszcze trzecia bitwa, o której mówi Achab i że w tej bitwie Achab sprzymierzył się z Judą. Zatem pamiętajcie, że jest tu Samaria, tu jest Juda, więc Achab zawarł sojusz przeciwko Aramejskiemu królowi Damaszku.

Zatem Achab chce wyruszyć na bitwę, więc królowie naturalnie tak zrobili. Zwołał wszystkich swoich proroków i zapytał swoich proroków, czy mam wyruszyć na bitwę?

Cóż, jeden prorok o całkowicie dobrym, ortodoksyjnym imieniu, imieniem Chananiasz, mówi: idź do bitwy, a zwyciężysz. Jehoszafat, król Judy, pyta go: Czy nie ma proroka Pańskiego, którego moglibyśmy zapytać? Achab mówi: Mam jednego, ale go nie lubię, bo za każdym razem, gdy prorokuje, prorokuje złe rzeczy.

Zamiast tego Achab mówi: „No cóż, wyprowadź go” i pyta proroka Micheasza, czy powinienem wyruszyć na bitwę? A Micheasz mówi: „Oczywiście, wygrasz”. A Achab patrzy na Micheasza w jednym z najzabawniejszych miejsc w Biblii hebrajskiej i pyta go: ile razy mam ci powtarzać, żebyś powiedział mi prawdę? Micheasz patrzy na króla Achaba i pyta: Prawda? Chcesz prawdy? Umrzesz. Cóż, cały ten materiał teologiczny ma na celu uświadomienie czytelnikowi, że to nie siła militarna, ale to Bóg Izraela daje zwycięstwa.

W ten sposób Achabowi udaje się nakłonić Jehoszafata, aby ubrany w królewskie szaty ruszył do bitwy z Aramejczykami. Achab wyrusza na bitwę ubrany jak zwykły rydwan, a tekst mówi nam, że pewien nieznany łucznik aramejski wystrzelił strzałę, a Bóg poprowadził strzałę prosto do szczeliny w zbroi Achaba, a Achab ułożył się w swoim rydwanie tak, że jego ludzie nie pomyśleliby, że nie żyje. I tam ten wielki wojskowy wojownik wykrwawił się na śmierć, a przesłanie jest takie, że Achab był największym wojownikiem swojego życia poza Salmanasarem, ale to wszystko było na nic, ponieważ Bóg Izraela mógł skierować losowo wystrzeloną strzałę bezpośrednio w zbroję Achaba, i on, ten wielki wojownik, miał umrzeć w rydwanie.

Dowód z Bożej perspektywy nie pokładajcie ufności w potędze militarnej. Karkar , wspańiałe zwycięstwo Achaba, dosłownie nie znaczyło nic w porównaniu z długą historią. Wygrał bitwę pod Karkarem .

Przegrał wojnę na zawsze. Wydaje mi się, że jest to dobry moment na przerwę, gdy kończymy tę taśmę, która pokazuje nieubłagany marsz Asyrii na podbój całego świata. Będziemy to kontynuować na następnej taśmie.

Dziękuję za uwagę.

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na temat tła Starego Testamentu. To jest sesja 18, Powstanie Asyrii.